

Resolució 393/2023, de 18 maig

Número d'expedient de la Reclamació: 247/2023

Administració reclamada: Ajuntament de Deltebre

Informació reclamada: Normativa aplicable al municipi sobre terrasses en espais lliures privats d'ús públic

Sentit de la resolució: Finalització per pèrdua sobrevinguda del seu objecte

Resum: Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha estimat la sol·licitud i facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada, en el marc d'aquest procediment. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

Paraules clau: Ajuntaments. Informació pública. Espais lliures privats d'ús públic. Informació sobre la normativa aplicable al municipi de Deltebre en relació a les terrasses en espais lliures privats d'ús públic. Supòsit de petició normativa.

Ponent: Maria del Mar Pérez Velasco

Antecedents

1. El 28 de febrer de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 247/2022, presentada per una persona contra l'Ajuntament de Deltebre, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 16 de gener de 2022 la persona reclamant va sol·licitar a l'Ajuntament de Deltebre "una còpia en pdf de la normativa d'aplicació al municipi de Deltebre en relació a les terrasses en espais lliures privats d'ús públic. En cas de no tenir normativa pròpia, sol·licito còpia de la normativa aplicable, sigui autonòmica o estatal".
3. La Reclamació presentada el 28 de febrer de 2023 es fonamenta en la consideració que l'Ajuntament de Deltebre va respondre la seva sol·licitud facilitant un enllaç a un lloc web, on no es conté directament la normativa sol·licitada, ja que fa referència a un conjunt d'ordenances de policia i bon govern de l'Ajuntament de Deltebre i no localitza cap apartat que faci referència a les terrasses en espais lliures privats d'ús públic, que és la normativa concreta que es demana. Afegeix que, pel cas que un municipi no tingui aprovada cap normativa pròpia, de forma

subsidiària s'aplica alguna altra, ja sigui d'un municipi similar o bé d'un altre nivell, ja sigui autonòmic o estatal, i és per això que demana la normativa local que s'utilitzi com a referència. Aquesta sol·licitud no es respon per l'Ajuntament de Deltebre.

4. El 10 de març de 2023 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 10 de març de 2023 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Deltebre i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 i 34.1 RGAIP, li trameti un informe sobre la reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 21 de març de 2023, la GAIP reitera el requeriment indicat a l'antecedent anterior. Depassat amb escreix aquest termini, l'Ajuntament no ha atès cap dels requeriments de la GAIP.
7. El 5 d'abril de 2023 l'Ajuntament de Deltebre respon amb un informe on en síntesi exposa els antecedents de fet i fonaments de dret respecte del seu posicionament en relació a la reclamació, i conclou que s'ha donat accés al reclamant de manera tardana per motius de gestió administrativa, però sense concórrer motius per denegar la seva sol·licitud i que la informació sol·licitada -això és, la normativa d'aplicació al municipi de Deltebre en relació a les terrasses en espais lliures privats d'ús públic- és accessible des de la pàgina web de l'Ajuntament, i es facilita l'accés a través d'un enllaç. Per últim, es conclou que "En concret, la normativa relativa a *"les terrasses en espais lliures privats d'ús públic"* es troba a l'Ordenança municipal número 2 reguladora del civisme i de la policia a la via pública, en els articles 45 a 61 relatius a la regulació de les terrasses (Títol II, Capítol IX); sens perjudici de la resta de preceptes continguts en les Ordenances de Policia i Bon Govern que puguin afectar directament o indirectament al seu règim jurídic -per exemple, en matèria d'ocupació de la via pública, de contaminació acústica, de conservació del litoral municipal, entre d'altres-, motiu pel qual es facilita la normativa completa".
8. El 12 d'abril de 2023 la GAIP trasllada la resposta de l'Ajuntament de Deltebre al reclamant.
9. El 14 d'abril de 2023 el reclamant al·lega que amb la informació rebuda no es dona resposta a la petició, ja que els articles als quals fa referència (Ordenança 2, art. 45-61) regulen les terrasses en "domini públic" i el que es demana són "les terrasses en espais lliures privats d'ús públic" a menys que s'apliqui la mateixa normativa, cosa que no explicita l'Ajuntament.

Fonaments jurídics

1. Admissibilitat de la reclamació, competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per

aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Tramesa tardana de la informació per l'Administració

A l'antecedent 7 s'exposen el motius pels quals la informació demanada a l'Ajuntament s'ha facilitat de forma tardana, que es deu a motius de gestió administrativa, però sense concórrer motius per denegar la seva sol·licitud i que la informació sol·licitada -això és, la normativa d'aplicació al municipi de Deltebre en relació a les terrasses en espais lliures privats d'ús públic- és accessible des de la pàgina web de l'Ajuntament, i es facilita l'accés a través d'un enllaç.

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha facilitat a la GAIP, i aquesta Comissió, a la persona reclamant, la informació que l'Ajuntament ha considerat adient a la reclamació. Aquest fet podria donar lloc a considerar que s'ha produït una satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació i hauria comportat la pèrdua d'objecte d'aquesta.

No obstant això, la reclamant posa de manifest que en la normativa facilitada per l'Ajuntament no es conté el règim de regulació de l'ús de les terrasses en espais privats d'ús públic, que era el règim jurídic que es demanava, sinó que s'ha traslladat la informació sobre la regulació de l'ús privat en espai públic, que consisteix en un supòsit diferent, i que, en tot cas, cal entendre que si la regulació d'aquests supòsits que demana el reclamant no es troben regulats en la normativa municipal facilitada, li seria d'aplicació el règim jurídic general previst per als bens locals i per tant cal trobar-lo en la regulació general de règim local en aquest àmbit.

La determinació de la normativa que resulta aplicable a una determinada activitat econòmica no és objecte dels procediments que regula la LTAIPBG, i per tant, seria una petició que formulada en els termes que ha descrit el reclamant, no respon al concepte propi d'informació pública previst a l'esmentada llei al seu article 29.2, raó per la qual no és procedent la seva tramitació conforme al procediment previst en aquesta llei.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Resolució

D'acord amb l'exposat, el Ple de la GAIP, en la sessió de 18 maig de 2023, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació per la pèrdua del seu objecte i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.